

ΕΠΙΒΟΛΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΣ
(ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ)
ΜΥΤΙΛΗΝΗ 14 Οκτωβρίου 1932
ΧΡΟΝΙΑ 1η—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 43

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΚΥΡΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

Ντάγκα-ντάγκα οί καρπάνες ! Οί παπάδες φοραίνουν τὰ χρυσὰ τους κι' ὁ κοσμάκης τρέχει μὲ τὰ καλά του τὰ παπὰ ν' ἀκούσει τὴ δοξολογία στὴν ἐκκλησιὰ ν' ἀκούσει λόγους φλογεροὺς καὶ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸ θεὸ πὺν τὸν ἀξίωσε νὰ μοιριάσει ὁ Τσαλδάρης μὲ τὴ Δημοκρατία !

Τὸ γεγονός εἶνε μεγάλο ! Το λένε οἱ ἐφημερίδες μὲ τὰ πιὸ παχιά των γράμματα :

«ΕΛΥΘΗ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟΝ!
«Ο ΘΕΟΣ ΣΩΖΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ».

«ΣΚΑΝΔΑΛΩΔΩΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝ
ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ο ΘΕΟΣ»

«ΕΙΜΕΘΑ ΗΣΤΧΟΙ ΔΙΑ ΤΟ
ΜΕΛΛΟΝ»

«ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΝ
ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ»

Εἶνε τὸ ἓνα χιλιοστὸν ἀπὸ τοὺς πομπώδεις τίτλους τῶν πηχιαίων ἄρθρων πὺν εἶδαν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τὴν περασμένην ἑβδομάδα.

Τὰ ἄρθρα εἶνε λυρικά, εἶνε πατριωτικά, εἶνε ἡρωικά, εἶνε αἰσθηματικά εἶνε... καὶ τί δὲν εἶνε. Καὶ ὁ λαὸς πὺν διάβασε ἢ μᾶλλον πὺν ἄκουσε νὰ τοῦ τὰ διαβάζουν —γιατί δὲν ξέρεῖ γράμματα—εἶπε μὲ τὸ νοῦ του :

Μεγάλα πράματα γενήκανε τοῦτες τις μέρες στὴν Ἀθήνα !

Τὰ παιδιά μας στὰ σκολεῖα εἶχανε παναγύρια. Οἱ ψαλτάδες ψέλνανε τὰ μεγάλα τὰ τροπάρια. Οἱ παπάδες λένε τὰ μεγάλα τὰ βαγγέλια. Οἱ δασκάλου βγάζουν λόγους. Οἱ ἀστυνόμου φορέσανε τὰ σπαθιά τους καὶ κορδωθήκαν πλάι στὸ Δεσποτικό. Εἶνε πιὸ χαρούμενο κι' ἀπὸ τὴ Δαμπρὴ αὐτὸ πὺν γένηκε καὶ πὺν τὸ λένε «καστουτικό».

Καὶ πράγματι ἢ λαϊκὴ διαίσθησις δὲν ἠπατήθη ! Ἡ λύσις τοῦ Καθεστωτικού, ἂν πιστέψουμε τις ἐφημερίδες καὶ μάλιστα τις Βενιζελικές «πρόκειται ἰὰ σημειώσει νέον μέγαν σταθμὸν εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος».

Αἱ ἐπιφυλάξεις τοῦ κ. Τσαλδάρη ἔναντι τῆς Δημοκρατίας ἐφταιγαν ἔως τώρα γιὰ ὅλα τὰ στραβά πὺν γενότανε στὴν Ἑλλάδα. Αἱ ἐπιφυλάξεις φταῖνε γιὰ τοὺς φόρους, αἱ ἐπιφυλάξεις γιὰ τὴν πλουτοκρατικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως, αἱ ἐπιφυλάξεις γιὰ τὴ φτώχεια, γιὰ τὰ χρέη, γιὰ τις κλεψίες, γιὰ τοὺς ἐντιμοτάτους, γιὰ τὰ ἱεροεξεταστικά μέτρα κατὰ τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως, γιὰ τὸ κουρέλιασμα τοῦ Συντάγματος, γιὰ τὴν κακοδιοίκη-

Ὁ ἐπιλοποιός.— Δὲν καταλαβαίνω ἀφεντικὸ γιὰτί πρέπει νὰ γίνῃ στὸ μπόγιζτις κυρὰς τὸ ράφι.

Ζαΐμης.— Γιὰ νὰ τὴν κλείσουμε μέσα παιδί μου, ἀφοῦ δὲν τὴν παίρνει κανένας.

ση, γιὰ τὴ γραφειοκρατία, γιὰ τὴ στρατοκρατία, γιὰ τὴν ἀνεργία, γιὰ τὸ φαλιμέντο, γιὰ τὴν τύφλα μας καὶ γιὰ τὴ μούντζα μας. Ἄν ὁ κ. Τσαλδάρης εἶχεν ἀναγνωρίσει ἐνωρίτερα τὸ Πόλιτευμα σήμερα θὰ πλέαμε δὲ πέλαγος εὐτυχίας. Θὰ δέναμε τὰ σκυλιὰ μὲ λουκάνικα. Καὶ ἂν ρωτᾶτε καὶ γιὰ τις κότες αὐτὲς θὰ ταιμπόσσανε ἴδη τὸν οὐρανὸ.

Κάλλιον ὅμως ἀργὰ παρὰ ποτέ. Ἄς εἶνε εὐλογημένος ὁ κ. Τσαλδάρης πὺν ἠυδόκησε νὰ ἄρει τὰς ἐπιφυλάξεις του καὶ νὰ μᾶς σώσει ἀπὸ τὴν κακομοιριά.

Ἀπὸ αὔριο τὸ πρῶν ὁ Ἑλληνικός λαὸς θὰ ἀγοράζει τὸ διπλὸ χάσικο ψωμὶ μόνου 1 δραχμὴ τὴν ὀκτῶ, τὸ ἐγγλέζικο κασμῆρι θὰ πουλιέται 6,50 δραχμὲς καὶ τὸ μαῦρο τὸ χαβιάρι 12 καὶ τριάντα. Ὅσο γιὰ τὸ κρέας καὶ τὰ ψάρια θὰ βρωμοῦνε οσοὺς δρόμους, περιφρονήματα.

Καὶ πρὶν ἔρθῃ ὁ καινούριος ὁ χρόνος ὁ Πανταλόνας θάχει δικὴ του θαλαμηγὸ, ὁ Σπύρος ὁ Φόρος θὰ ἔχει διορισθεῖ εἰσαγγελέας καὶ ὁ Θανάσης Κανταρέλης θὰνε Δήμαρχος.

Ὁ θεὸς νὰ κόβῃ μέρες ἀπὸ ὅλους ἡμᾶς καὶ νὰ τις κάνει χρόνια τοῦ κύρ Παναγῆ πὺν ἀπεφάσισε ἐ-

πὶ τέλους νὰ ἀναγνωρίσει τὴ Δημοκρατία, καὶ τοῦ κύρ Βενιζέλου πὺν συμπεθέρισε μὲ τὸ Στρατιωτικὸ Σύνδεσμον καὶ μᾶς ἐξασφάλισαν τὴν εὐτυχία.

ΑΓΚΙΔΕΣ ΑΠ' Τῆ ΔΙΚῆ ΤΩΝ ΚΟΜΚΟΥΝΙΣΤΩΝ ΠΕΡΙ ΣΥΝΘΕΣΕΩΝ

Δικαστήριο. Ἡ σύνθεσις τοῦ Δικαστηρίου ἐπιτυχεστάτη: Βακαλόπουλος, Γκιανός, Σπεντζόπουλος, Καδίτης. Ὁ πρῶτος ἐνεθύμιζε τὸ ἀμέσως ὑπὸ τὰ Β. Α. τῆς Ἀκροπόλεως Ἄστυ. Ὁ δεῦτερος Ρωμάτων καὶ ὄχι Ρωμὶὸν συγκλητικόν. Ὁ τρίτος Σηκουάναν καὶ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς Πειραιᾶ.

Ἀκροατήριο. Σωστὸ Μωσαϊκὸν φύλων φυλῶν καὶ τάξεων. Πατρικιοὶ καὶ Πληθῆτοι καὶ τσουρουλιὰ πολλὰ. Ἀφήκανε τὸν τέντζερε καὶ τὴ σκάφη γιὰ νὰ κάνουνε.. κοσμικὴ κίνηση. Μεταξὺ τῶν Πατρικίων τὸ περισσότερο ἐνδιαφέρον ἐπέδειξεν ὁ κ. Μανώλης Μπίνος. Ἀπὸ τὸ πρῶν ὡς τὸ θράδου ἐκάθητο ἀνάμεσα εἰς τοὺς δικηγόρους, εὐχόμενος προφανῶς τὴν ἀθώωσιν τῶν κατηγορουμένων, καθ' ἣν στιγμὴν εἰ δημοσιογράφοι ὑπεχρεώθησαν νὰ στέκουν ὄρθιοι διὰ

νὰ μὴν ἴμπορεῦν νὰ κάνουνε τί, δουλιὰ τους.

Ἵπεράσπισις. Ὅλο νέον ἄνδρες. Ἀλαμανέλης, Τζοάννος, Τασᾶς, Παρῆς, Χριστοδουλίδης καὶ Γαλανόπουλος. Προσεπάθησαν νὰ ἀποδείξουν —ἀνεπιτυχῶς εὐτυχῶς— ὅτι εἰ κατηγορούμενοι ἦσαν Ἐθνικισταὶ καὶ θρησκώληπτοι. Καὶ ἐξευέρισαν Δικαστήριον, ἄκροατήριον, μάρτυρας ὑπερασπίσεως καὶ ἐδῶλιον.

Μάρτυρες κατηγορίας. Διάφοροι παχύσαρκοι ἢ καὶ λιπόσαρκοι ἀγκιστρεμύστακες καὶ γυαλιστερόμαλλοι χορτάτοι καὶ μυστικοὶ (πρόσεχε στοιχειοθέτη, μὴν τοὺς κάνεις νηστικῶς) ὄρθιοι φάγοι τρόφιμοι τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὅλο σερπὶ κεφαλαὶ πὺν τὰ ξέρουν ὄλι, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἔχουν διαζευχθεῖ μὲ τὴν Λογικὴν καὶ τὸ Γνώθῃ σ' αὐτόν.

Μάρτυρες ὑπερασπίσεως. Φριλιγκος, Ὁλύμπιος, Ἀνατολέας Χ. Μελινος, Β. Κανέλης, Σ. Παπανικόλας καὶ ἄλλοι. Μὲ τὴν ἐλεύθερη σπαθωτὴ σκέψη τους —κι' ἄς μὴν ἐξετασθήκανε παρὰ μόνου δύο— κεμάτιασαν τὰ ἱεροεξεταστικά πλοκάμια καὶ σκότωσαν τὸ τέρας πὺν ζητοῖν νὰ καταβροχθίσει τὰ ὑπολείμματα τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν. Τὸ Φῶς —πρὸς τιμὴν τῶν δικαστῶν πὺν κατεῖχαν τὴν ἔδρα— νίκησε τὸ Σκοτάδι.

Ἡ ΓΛῶΣΣΑ ΤῆΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑΣ

Ὁ κ. Ζαΐμης, ἀπηύθυνε συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. Τσαλδάρην, τὸ ὁποῖον μεταφραζόμενον εἰς τὴν ἀπλήν γλῶσσαν ἔχει οὕτω :

«Σᾶς συγχαίρω κ. Πρόεδρε διὰ τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὴν εὐφυΐαν σας, αἵτινες σᾶς παρότρυναν νὰ ἀναγνωρίσετε τὴν Δημοκρασίαν. Ἐφ' ὅσον ὑπῆρχε Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος δὲ γινέτανε τίποτε. Κάθε ἀντίδρασις θὰ ἐθραύετο μοιραίως ἐπάνω εἰς τὰ γαλιόνια τῶν ἀντιστρατήγων. Τί τὰ θέλετε ! Ὁ Βενιζέλος εἶχε καλὰ δεμένο τὸ γὰνιδάρὸ του. Καλὰ λοιπὸν ἐκάνατε καὶ πορευτήσατε τὰ νάξια. Μὴ νομίσετε ὅτι, ἢ χαρὰ μου προέρχεται ἀπὸ ἰδιοτελεῖς ὑπολογισμοὺς. Ἐγὼ, καλὰ ξέρετε, κ. Πρόεδρε, δὲν ἔχω κέφι γιὰ δουλειὰ. Εἶμαι γέρος καὶ δὲ μού ἀρέσουν οἱ φασαρίες! Ἄν μὲ καλορωτᾶτε μάλιστα θὰ ἠυχόμεν νὰ μὴν ὑφίστατο Δημοκρατία διὰ νὰ ἴμπορῶ νὰ ψαρεύω ἴσυχος εἰς τὸ νησάκι πὺν ἀγαπῶ. Ἄλλως τε τὴ συχαίνομαι τὴν πολιτικὴν σάν τις ἀμαρτίες μου, ἐπειδὴ ὁποιος ἀνακατεύεται μ' αὐτὴ εἶνε

ΤΡΙΒΟΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ	
ΔΕΣΒΟΥ	120
ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ	150
ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ Δολ.	5
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ.	2
ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΝΟΝΤΑΙ	

ΑΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

Η ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Copyrighta Τριβόλου

‘Αλλά και όταν ήθελες να πάρεις γιατρικό. Στα φαρμακεία θαύρισκες χειρότερο κακό. Καθάριστο θά έπαιρνες χυμό πικραγγουριώς. ‘Ιόδιο και Ιοδόν άμούρι της έληας. Βισί και φάρμακα υγρά νερό του πηγαδιού. ‘Υδροάργυρο και άλειψές τα ζύγια του βωδιού. Και ξακουστά κατήνησαν, τα χάπια του Κοκάλα. * Και τώρα του δημάρχου θά δούμς έργα μεγάλα. Ποιός να θυμάται άραγε την εποχή εκείνη. Τί νάταν μέσα κ’ έξω της ή πόλις Μυτιλήνη. Τί θέα παρουσίαζε ή δήθεν προκουμαία. Με κάθ είδος μαγαζιά και Γλύψη τ’ άναγκία ** ‘Απήντας κάθε βήμα σου τους σταύλους του Αύγειου. Και εις την μύτην της έμπρός πλατεϊαν Τελωνείου. ‘Ανάμικτα χαμάληδες και σκύλους ξαπλωμένους. Και Τούρκους μπαινοβγαίνοντας λερούς κουρελιασμένους.

Γωνιά και ούρητήριο σοκάκι και κοπρόνας. Κι’ οι δρόμοι μετεβόλλοντο εις λίμνας τους χαιμώνας. ‘Αλλά συγγνώμη Μούσα μου για τας υπερβολάς. ‘Ο Ταρσανάς κατείχε τὰ σκῆπτρα τῆς βρωμιάς.

Κοκάλας, Πρακτικὸς Ιατρὸς συνάμα και φαρμακοποιός, ** Τὰ μόνα ἀποχωρητήρια τῆς πόλεως, εὐρίσκοντο ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Τραπεζῆς τῶν Ἀθηνῶν. ἀγνωστον διατι ὀνομάσθησαν τοῦ Γλύψη.

ὑποχρεωμένος και να μιλά». Εἰς τὸ συγχαρητήριον τοῦτο τηλεγράφημα δ κ. Τσαλδάρης, ἀπῆντησε διὰ τηλεγραφήματος, ἔχοντος ἐν μεταφράσει οὕτω : «Εὐχαριστῶ κ. Πρόεδρε, διὰ τὰ καλά σας λόγια και ἐλπίζω ὅτι τώρα πλέον τίποτε δέν θὰς ἐμποδίζει να ἀναθέσει και εις ἡμᾶς τὴν ἔξουσίαν. Ἀρκετὰ χρόνια τρῶνε οἱ ἄλλοι τὸν Δημόσιον πλοῦτον ἀνευ ἐπιφυλάξεων. Εἶνε καιρὸς να μασησωμεν και ἡμεῖς, ἀδιάφορον ἂν ὑπὸ δημοκρατικῶν ἢ ὑπὸ βασιλικῶν καθεστῶς».

ΓΑΪΔΟΥΡΑΓΚΑΘΑ — ΤΡΙΒΟΛΟΣ! — ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΜΑΣ

Με την κινάρα

Τοῦ γιασεμι στὴν πόρτα σου ἀνιγύρισι καμέρα. ‘Υγὼ πουλύ μου σ’ ἀγαπῶ τὸ’ ἄς ἔχον λιγουμάρα.

ΤΡΙΒΟΛΙΚΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

§ Οἱ ἄνδρες δταν παντρεύονται χορεύουν και γελοῦν : Οἱ γυναῖκες κλαῖνε. ‘Ενῶ θὰ ἔπρεπε να συμβαίνει τὸ ἀντίθετο ἂν δέν ἦσαν ἀνόητοι οἱ πῶτοι, ἔκοκρίτρεις οἱ δεύτερες.

§ Μερικὲς πεθερὲς τὰ βάζουν με τοὺς γαμπροὺς των ἐπειδὴ ζηλεύουν τὲς κόρες των. Οἱ περισσότερες ὅμως, ἀπὸ κακία.

§ ‘Οταν ἕνας πρωτεύουσιάνος, μιλῶντας για ἕνα χωρικό, λέγει πὼς εἶνε ἔξυπνος, αὐτὸ σημαίνει πὼς δέν τὰ κατάφερε να τὸν γλάσει σὲ παζάρι.

ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΠΑΡΩΤΙΜΙΕΣ

«‘Οποιος παντρεύτηκε μετάνοιωσε, ὁποιος δέν παντρεύτηκε πάλι μετάνοιωσε».

(Τὸ πῶτο εἶνε σωστὸ τὸ τελευταῖο ὅμως μέρος τῆς παροιμίας εἶνε ψεύτικο κομπλιμάν, πὸὸ κάνουν οἱ πονηροὶ εἰ ἐργένηδες στὲς γυναῖκες για να τὰχουν καλὰ μιλύ τους και να καλοπερνουνε).

«‘Οταν σὲ παρακαλοῦσα γιατι γένουσουν χατ’δουσα; τὴρα πὸὸ παρακαλεῖς δὲ σὲ θέλει πιά κανεῖς».

(Αὐτὸ σημαίνει ὅτι οἱ προπάτορές μας ἦσαν ἡλιθιώτεροι ἀπὸ ἡμᾶς εις τὰ ζητήματα τοῦ ἔρωτος ἀπὸ τὲς παρακαλοῦσαν τὲς γυναῖκες).

«Στοῦ καλόμειρου τὴν πόρτα θηλυκὸ γεννιέται πῶτα».

(Παροιμία ἐπίτηδες φτιαγμένη για να δέχωνται οἱ ἄνδρες ὑπομοτητικὰ τὴ γέννηση κοριτσιού πὸὸ θὰ τοὺς ξεσπιτώσει και θὰ τοὺς ξεπαραδιάνει ὕστερα ἀπὸ 15 χρόνια).

Ο ΑΑΪΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

(‘Ενδοσις Σαλιβέρου 1895)

‘Υπὸ Δ)ρος Κ. Α. ΑΝΤΕΡ

Δερματολευκαντικὴ κόνις

(Τὴρα πὸὸ τελειωσεν ἡ περίοδος τῶν θαλασσίαν λουτρῶν και τῆς ἡλιοθεραπείας και θὰ ξανάρθει ἡ μόδα τοῦ λευκοῦ δέρματος, περεθέτεμεν κατάλληλον συνταγὴν διὰ τὰς ἀραπίνας κυρίας και δεσποινίδας μας)

‘Ενωσον 50 δράμιζ κόνιν λεπτοτάτην πρωτίδος (τεπεσιριου κοινῶς κιμωλιάς) με 10 δράμιζ θειδίου τοῦ Βισμύθου και τοῦ λευκοῦ θειδίου τοῦ ψευδαργύρου(τζίγκου) και ἔχεις ὠραϊαν λευκὴν κόνιν. ‘Εκν δὲ μετ’ αὐτῆς ἀνώσωμεν μικρὰν ποσότητα καρμινίου, δύο δύο σταγόνας ροδίνου ἔλαιου, ἄς μὴν ἀμφιβάλλουν αἱ δεσποινίδαι διτι παρειαίων θὰ λάβωσι τὸ χρῶμα και τὴν ὄσμήν τοῦ ρόδου.

(‘Ο,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τῆς σελ. 20)

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Σὲ θρησκο γιατρο

Πιστεύεις εις ἀνάστασιν νεκρῶν; ‘Αλλοίμονό σου, ἂν σηκωθῶν ὄλοι αὐτοὶ πὸὸ πῆρες στὸ λαιμό σου!

‘Ανδρέα Δασκαράτου

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

«Δέν πρέπει, δέν εἶνε συγχαρμένο να προσβάλλουμε, ἢ να ἰαποκριθεθμε στὴν προσβολή, ἐνὸς ὁπου βάνεται στὴ διάθεσή μας».

«Οἱ χυδαῖοι βάνουνε τὴν ἀρετὴ τους, τὴν ἠθικὴ τους, τὴ θρησκία τους, εις τὴ διατήρηση τῶν ἐθῶμων τους.

Τὸ ἔτσι τὸ βρίκαμε εἶνε ὁ κανόνας, ὁπου δάνουν εις τὸν ἔκυτὸν τους και τὸ μεγάλο δίκιο πὸὸ δίνουνε στὸ ἄλλους».

«Κανεις ποτὲ δέν ἐνθουσιάζεται, δέν φανατίζεται διὰ τὰ χρέη του. ‘Ενῶ ὄλοι ἀπὸ τὸ περισσότερο στὸ λιγώτερο, ἐνθουσιάζονται και φανατίζονται διὰ τὰ συμφέροντά τους. ‘Ετσι, ὁπου βλέπεις ἐνθουσιασμό και φανατισμό, ἐκεῖ πάντεχε πὼς εἶνε συμφέροντα’ ὄχι ἀρετῆ».

Ο ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ ΜΑΣ

ΙΑΤΡΟΣ

‘Εάν ιδεῖς Ιατρὸν εις τὸ σπίτι σου περιμενε τὸν Κορκὸν να κτυπήσει τὴν πόρτα σου, ἐντὸς ὄλων ἡμερῶν. Διότι ἀπὸ τὸν Ιατρὸν ἔως τὸν Κορκὸν δέν μεσολαθεῖν πολλὰ ἡμέραι. ‘Εάν πάλιν συμβεῖ να εἶνε ὁ Ιατρὸς ὁπου εἶδες ὁ Βαρελτζίδης ἢ ὁ Φριλλίγγος, εἰ μὲν εἶσαι ἐλεύθερος ἔτοιμασε ὄλιγα χιλιάρικα’ εἶδε και εἶσαι νυμφευμένος και ἔχεις εἰκογενειακοὺς φίλους, σπεῦσον και ἐξέτατον εις τοὺς Ιατροὺς αὐτούς, ὡς και εις τὸν Ναδισάρ, ἐάν οἱ εἰκογενειακοὶ σου φίλοι εἶνε πελάται των τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν σου ἀνακοίνωσέ το εις τὴν σύζυγόν σου ἴσως λάβει τὰ μέτρα τῆς προφυλάσσεως και ἑαυτὴν καταλλήλως ἀλλὰ και ἐσένα διὰ ἀπολυμάνσεως τῶν τραπεζικῶν σκευῶν με τὰ ὁποῖα τρώγουν και πίνουσι οἱ εἰκογενειακοὶ φίλοι τὸν οἶνον σου.

ΝΕΑ ΛΟΓΙΚΗ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ.— Τι εἶσαι; Εἶσαι Θεός, ναῖ ἢ ὄχι; ΜΑΡΤΥΣ.— Εἶμαι ἄνθρωπος. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ.— Ἀφεῖ δέν ἀνετάς μ’ ἕνα ναῖ ἢ ἕνα ὄχι εἶνε φανερό πὼς εἶσαι Θεός.

ΝΟΙΩΣΜΑΤΑ

(Λογοκριμένο)

‘Απὸ γῆς εἶνε πλασμένη και στὴ γῆ τὴρα πεσμένη. Κόσμο πολὺν ἐδρόσεψε εις τὴν νεότητά της ὅμως κανεις δέν ἔθαψε στὴ γῆς τὰ κόκαλά της. (Μὲ τοῦ κατακνάρ τ’ λημοῦς ἐν ἂν ἔφτευ π’ βάζ’ ἰ νεός). Λύσις: Λαγίνα.

ΣΥΜΠΕΘΕΕΣ

* Εἰς τὸν ἐγχώριον τύπον ἐδημοσιεύθη: «‘Ανεχώρησεν εις Ἀθήνας ὁ καθηγητὴς τοῦ χοροῦ κ. Στ. Τσάκωνας, π ρ ο σ κ λ η θ εῖς ἰ ζ ι α ι τ ε ρ ω ς (αὐτὸ ἔχει μεγάλην σημασίαν) ὅπως παρευραθεῖ εις τὸ ἐπὶ τούτω συνερχόμενον συνέδριον τῶν καθηγητῶν τοῦ χοροῦ διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῶν νέων χορῶν».

‘Ελπίζομεν, ὅτι δ κ. Τσάκωνας θὰ προαπίσει δεόντως τὰ Λεσβιακά συμφέροντα, ἐνώπιον τοῦ σπουδαιωτάτου τούτου Συνεδρίου, και εὐχόμεθα να ἐπικρατήσουν αἱ ἀπόψεις τῶν Μυτιληναίων χορευτῶν εις τὸ ζήτημα τῶν ἐφετεινῶν χορῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν πρώτην θέσιν πρέπει να κατέχει ἀσφαλῶς, ὁ νέος χορὸς τῆς κοιλίας «Ταμπουεῶς».

* Ἀπὸ τὰ κοινωνικὰ των ἐφημερίδων πληροφορούμεθα ὅτι δίκ. Θ. Πηλαλή τὸς ἠραβανίσθη. Σπυδόμεν, κατὰ καθῆκον να τὸν πληροφορησῶμεν ὅτι αὐτὸς οἱ δουλιὲς και κυρίως ὁ γάμος, δέν θέλουνε... π η λ ἰ ἰ α α.

* Κατὰ τὸν περασμένον μῆνα ἀπεδήμησαν εις τὸ ἔξωτερικὸν σαρανταεξ συμπολίται. Συγχαίρομεν τοὺς εὐτυχεῖς τούτους Λεσβίους, οἵτινες ἀποδημήσαντες εις τὸ ἔξωτερικὸν δέν θὰ ἀποδημήσουν πρὸς Κύριον, ἀπὸ τὴν πείναν, ὡς κινδυνεύουν να πάθουν οἱ συμπατριῶται των οἱ παραμένοντες εις τὴν βαροφορτωμένην ἀπὸ φόρους γῆν τῶν κατέρων των.

* Ἡ Δις Μαρία Ἀσμάνη, καλλιτέχνις μοδίστα μετέφερε τὸ ραπτεῖον της ἐκ τῆς συνοικίας Κουλμπάρας εις τὸν Σαφεῖ μπαμπᾶν, ὁπου οἱ ἀτυχεῖς σύζυγοι δύνανται να ἀπευθύνωνται διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν λογαριασμῶν τῶν γυναικῶν των.

* Τὴν περασμένην ἑβδομάδα ἐπρόκειτο να συνέλθουν τὰ νεοεκλεγέντα μέλη τοῦ Ποδοσφ. Σωματείου «Ἀχιλλεύς» ἵνα καταρτισθοῦν εις σῶμα. ‘Επειδὴ δέν ἔτυχε να ἀναγνώσωμεν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐν λόγῳ συνεδρίας εὐχόμεθα μίαν κεφαλὴν εις τὸ σῶμα, γνωστοῦ ὄντος ὅτι εις τὰ ποδοσφαιρικὰ σωματεῖα διευθύνουν συνήθως τὰ πόδια.

* Ἀνεχώρησεν εις Ἀθήνας πρὸς παραλαβὴν ὄλων τῶν νέων μοντέλων ἡ κ. Εὐανθία Γεμεντζοπούλου. Ἡ μικρὰ αὐτὴ και κατ’ ἐπιφάνειαν ἀνευ σημασίας ἀγγελία, σημαίνει: Ἄς ἐτοιμασθοῦν οἱ σύζυγοι και οἱ γονεῖς διὰ τὰς ἀφαιμάξεις τῆς χειμερινῆς σαιζόν.

* Ὁ πρακτικώτερος ἀλλὰ και εἰλικρινέστερος τῶν φραγκοραφιδῶν μας εἶνε ὁ κ. Θεόδ. Σολογιάνης, ὁστις ὡς μᾶς πληροφορεῖ διὰ δημοσιευθείσης γνωστοποιήσεως του, ἀνεχώρησεν εις Ἀθήνας, ὄχι διὰ να παρακολουθήσει τὴν χειμερινὴν σαιζόν και να πλουτήσῃ τὸ κατάστημά του με τὰ

ΜΑΣΤΙΧΑΓΚΑΘΑ — ΑΣΤΙΒΕΣ — ΑΓΑΝΑ

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΘΕΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ (Προσφυγικός Συνοικισμός)

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΚΑΨΑΣΙΜΙ

Σάν πώχουμι γι' Ἀγιασ'ώταξ νάμ θγαλμένου γιά πρῶτ πθίταξ είνι τσ'ι γοί Βρισ'αγώταξ στούν ντουνα πρῶτ πειραξ'ίταξ Ἄκει ἄ δειξ τίνα μί πῆχαν : Τ'ν πιρασμένι τ'ν Τρίτ σ'μαζουχτήκαν μές τ' Ζιρβού τούν κχ-

ἑναξ τε' ἔνξξ, μᾶ τού [φινέ [νκί ! Νικόλιξ Καρέταξ, Δια- [μχντίνχ, Καρατοκουξ ρακουδίνχ, Καπτάν Κώσταξ τσ'ι [Σουγιώργιξ τσ'ι τού Καργιουτέλι [Γιούδ Γιώργιξ τσ'ι γιού Νικόλαξ γιού [Γκουγκούλιουξ

τσ'ι γιού Αάμπουξ Μιναγούλιουξ γιού τοκαλάξ γιού Μπαρδαξ'ήξ τσ' ού Γιουργήξ γιού μπάξ μπικτω'ήξ Καπτάν Στρούμπουξ Δημητρός Παναγιώταξ κῆρ Γιατρός, Γιώργιξ Τσ'ικουκουξ γιού καρνάξ, Δέλουξ Γιώργιξ τσ'ι Δημήτξ Φρατζ'ᾶξ τσ'ι γιού Καταγιάνιξ μεζ'οῦ ἔφτουξ π' σαμαρώνι τ'ξ λαγοί τσ'ι κανέ δυό τρεῖξ ἀκόμα ἀπὶ τ'ξ ἀξ'πουλιτιάξ τού κόμμα. Κάτσαν γιά ν' ἀπουκω'ίσιν τι ταλιμ πρέπ ἄ μί πῆσιν πρὶν παγαίνου γιά νά τ'ξ θμοῦμι. Φτοί γιά μὲ μλόδν τσ'ι γῶ τσ'μοῦμι, τσ' οὐνεϊρέδουμι τ' θουδῶρα. Ἔλιγα ἄ σ'κουθῶ ξινῶρα, δλέπξ, τε' τσ'μῆθκα μί τ'ξ πιτνεῖ... Πρὶν πέσου παίρνου τού σ'νι τε' ἔδισα τού σουπαδέλιμ ἀκρυφά στ' ἀμπέλι τ' Καντύλι ἄ θουε' τσ'ισ', ποῦμασι φίλι. Τὰ πῆσου ; Ἄδειαν τού μπτζ'έλιμ τσ'ι τὰ πῆσου ἀκριθᾶ τσ' οἱ Καστάνιξ ξινησκουμένουξ ἔ βαδίζ' χῶριξ ἄ φᾶ. Τσ' είνι μακρυνή γῆ στρατά κ' ἴτην τρουμάξιν τσ'ι τὰ νεϊτά ὄχι πλιά οὐ Τίνιξ πού πιάσι ἄ γέρνι τε' ἔν τὰ πολυουκαταφένι. Νά γιὰτι πῆσσα τ' ἀμπέλι γιά νά φᾶ σταφύλι σᾶ μέλι νά φουσκῶ τ' Καστάνι γῆ τε'λιούδα. Εἶδιμι ὁμοῦξ μᾶ γρηγιούδα πού κατουήγει πῆξ τού φράχτ τσ' εἰπίντου τ' Καρέτα τ' κρέχτ. Γιούδ Καρέταξ πάλι πλάλιξι μές τ' Ζιρβού τσ'ι τού διαλάλιξι τσ'ι μ' τού πῆχαν τού τιμάριμ. Μό τσ'ι λάλισι γιού πιτνόξ πλάλιξα ἄ πᾶ ἄ πάρου τού μλάριμ πρὶν ἔμρῶσ' τσ'ι τού μαγκῶσιν γιτόνι τσ'ι πᾶν τσ' ἀνικατώσιν. Γιατι ἀκούγου καθμυρῶξ ἔδιου κῆρα ζᾶ μαγκῶνιν τσ'ι πούλν γκιζᾶ πληρώνιν. Πάγου, π' λέγιξ, -- ἦνταν φηγκᾶρ -- πούθητα στ' ἀμπέλι τού μλάριμ. Για Καστάνι δλέπου ἕνα μλάρ γιού μέδρου τε' ἀπ' τού ζουνέριμ μί τού σ'νι τ' Καστάνι διμένου ! Εἶχαντε, λοιπόν, κλιμένον, γοί μπαστέρ τού σουπαδέλι !.. Αὐῶ τού σ'νι, θγαίνου ἀπ' τ' ἀμπέλι δένου τ'ν πιέ-μουγάλημ τ' σέλα τσ' ἀρχινῶ τὰ πᾶνι τσ' ἔλα μές τὰ δνά τσ'ι τὰ λαγκάδια. Νέ ζέλα, κηπάρι, νέ σ'μάδιξ !.. Πᾶξ τούν Ἀγιου-Φκᾶ ἔμιρῶθκα τσ'ι στοῦ Βούρκου καματώθκα. Μῆξ τούν Ἀγιου Γιώργι θραυδάσκα τε' μῆξ τού Δειθῶδ νυχτιάσκα. Ἠστασμένουξ τε'ι πνασμένουξ τε' ἀπ' τού λῆῶσ-λῆῶσ ἀφανισμένουξ τσ' μῆμι κέτου ἀπ' ἕναν πρῖνου. Τσ'ι ταχτέρ ταχτέρ τού δίνου πῆ τούν πουταμό μῆξ τ'ξ Ντγᾶδειξ. Ἄνιθαίνου ἄπ' τ'ξ ἴστο'ῆξ τρικλάδ παίρνου τ'ξ Ἀγιουλιᾶδειξ πέφτου ἀπ' ἔγιτ'σι στ'ξ Βαθρατ'ᾶξ καταρατωῶ μῆξ τ'ξ Ἀνανίδειξ τσ' ἔλλουνεῖνα πουρκατῶ τε' ὄγιουν βρισκου τούν ρουτᾶ.

Η ΓΑΛΛΟΠΡΕΜΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

ὑπὸ Βαρωνίσκηξ ΤΑΦ

Οἱ καλοὶ χριστιανοὶ φέρονται τοιοῦτοτρόπως ὄχι μόνον ὅταν τάχη νά ἐβραδῶν εἰς ναὸν ἄλλο-θρησκῶν ἀλλὰ καὶ εἰς χριστιανικὴν ἐκκλησίαν ξένης ἐνορίας. Ὁ-πως ἡ κάθε ἐνορία ἔχει τοὺς ἱε-ρεῖς τῆς τοιοῦτοτρόπου καὶ οἱ ἱερεῖς κάθε ἐνορίας ἐννοσῶν νά ἔ-χουν, ὡς εἶνε δίκαιον τοὺς ἐνορί-τας των. Φωντασῆτε τί θά ἐγι-νοντο ἔξκαφκα οἱ ναοὶ πῶθ ἔν ἐ-φρόντισαν οἱ ἐπίτροποι των ἢ ἔν κατῶρθωσαν νά προσλάβουν κα-λιφῶνουξ φάλταξ ἢ ὄραιοῦξ διά-κουξ. Ὁλοι αἱ ἐνορίτισσαι, πῶθ ἔν θά ἔδεσμεύοντο ἀπὸ τῶξ κα-νόναξ τῆξ καλῆξ συμπεριφορῆξ θά ἐσπαῦδον νά ἐναικιάσων στα-σίδια εἰς τὴν ἐνορίαν πῶθ εἶχαν ὄλα τὰ σωστά τη;. Καὶ ἔν τῶ με-ταξὸ οἱ ναοὶ τῆξ ἱδικῆξ των ἐνο-ρίας θά ἠρημῶνοντο, ἔλλειψι δὴ πελατῶν καὶ προσέδων θά ἔκλειον.

Ἐδτυχῶξ εἰς τὴν Χριστιανικὴν ἱστορίαν ἑπάρχει ἕνα παράδειγμα καλοῦ χριστιανοῦ ἀξιομίμητον.

Ἐπειδὴ ἐπρόκειτο νά ὀμιλήσει εἰς κάποιον ναὸν μακρὰν τῆξ ἐνο-ρίας του ἕναξ φημισμένουξ ἱεροκῆ-ρυξ ὁ ἔν λόγῳ χριστιανὸξ ἐπῆγε νά τὸν ἀκούσει. Ἐπρόκειτο πράγ-ματι περὶ ἐνοῦξ νέου Χρυσοστό-μου μελιρεῆτου. Ὁλοι οἱ χριστιαν-οὶ ἔκλειον καθ' ὄλον τὸ δικάστη-μα τῶ κηρύγματου. Μόνον ἕναξ ἔστεκεν παρέμερα καὶ ἔν συνε-κινεῖτο, ὡς ἀντελήφθη ἀπὸ τού ἄμ-βωνοξ ὁ ἱεροκῆρυξ. Δι' αὐτὸ μῶλιξ κατῆλθεν ἀπὸ τὸν ἄμβωνα ἔστειλε καὶ ἐκάλεσε πλησίον του τὸν ἔ-δάκρυταν χριστιανὸν καὶ τὸν ἠ-ρότης : Διατι εἰ ἔν συνεκινή-θηξ ; Ἄν σοῦ ἔρραε τὸ κήρυγμά μου ;

- Ἦῶξ ! Ἐγὼ τὸ ξέρω τί τράβη-ξα γιά νά μὲ πάρογν τὰ κλά-ματα, εἶπαν ὁ καλὸξ χριστιανὸξ.
- Καὶ διατι ;
- Διότι εἶμαι ἀπὸ ἑλλη ἐνορία.

καλλίτερα ὑφάσματα, ὅπως ἰσχυ-ρίζονται οἱ συνάδελφοί του, ἀλλὰ διὰ νά φέροι κασμῆρια... δι α-φ ὀ ρ ω ν π ο ι ο τ ἦ τ ω ν.

Εἶνε τόσον παρηγόρηξ αὐτῆ ἢ φράσιξ «διαφόρων ποιότητων» ὡ-στε νά ἀξίξει κάθε ἐπαινοξ εἰς τὸν ῥάπτην ἀλλὰ καὶ φιλόανθρωπον ἔν ταυτῶ κ. Σολογιένν.

* Παρακαλεῖται ὁ Δημοκράτηξ νά ἀποσαφηνίσει ποίος εἶνε «ὁ νεκρὸξ τού 30οῦ χιλιόμετρου» διό-τι πολλοί, ἀγνοοῦντεξ ἐπακριβῶξ τὰξ χιλιμετρικὰξ ἀποστάσειξ τού ἔδικουῦ μαξ δικτύου ἰσχυρίζονται ὅτι πρόκειται περὶ τού ὑποψηφίου κ. Γ. Βοτσάλου, νομίζοντεξ ἔκ πλάνηξ ὅτι τὸ Πλωμάριον ἀπέχει τῆξ πρωτεύουξ 30 χιλιόμετρα.

- Καστανὸ μλάρ, ρέ, μπάγι εἶδιξ ; Μῆθδ φάνιται μῆθ ἀπκάστο'ι ! Πάει Καστάνισιμ, κηπάρι, χᾶσ'τ'ο'ι !..

Τρεῖξ μέρειξ ἔδιετξ τλουγῶρζουμ τσ' ὄλου φῶναζουμ τσ'ι σφύρζουμ μπάι' ἀκούσου χλιμντριστό. Τ'ν τέταρτ πλιά πρὶν θραυδασῶ λέγου νά γυρίσου πῖσου ἀπὶ τ'ν πείνα πρὶν φουφήσου. Στιναχῶρια πλιά νά σκάσου ! Εἶλιξ, κηπάρι, τυχηρέ, τούν Καστάνιμ νά τούν χᾶσου, μῆξ τ'ξ ἀκριβείαξ τούν τζιρέ ! Πιῶξ μί φταίβγι ; Μόνου τού γῆμι τσ' οἱ σκουρπογοὶ πῶχου ετεῦ μπτζιμ. Ἀὸξ βρέ μλάρ κατὸ παράδειξ πᾶρ ἄχυρου δυό τρουδάειξ ἄ τού δάλιξ ἄ φᾶ τού ζῶ. Ποῦ πρῶναξ ἔνι ἀμπασ'ᾶ ; Τράβηκα εἰ θέλιξ κλιφ'ᾶ. Τσ'ι νά σκέβγουμι τ'ξ ἰθλιέξ πῶχου φέτου μί τ'ξ ἰλιέξ. Πῆ θά γένου δᾶν τού ξέρου. Τίλουγια θά καταφέρου νά κβανίσου ἔγιτουσα μῶδια χῶριξ μλάρια, χῶριξ εῶδια ! Καταστιναχουρημένουξ διαλουσμένουξ τσ' ἀφανισμένουξ φτάνου κατὰ τὰ κερνῖνα, ἔφτου π' κᾶνιν τὰ λαγῆνια. Γιούρῶνοξ ἀραθυμμένουξ, τε'σῶ τε'ιρόξ μπουρινικσμένουξ. Φανιρέ πῶξ τῶρα-τῶρα ἦθιλι ἄ ξισπᾶσ' γῆ μῆρα. Ἀέγου ἄξ κάτσου κάτου ἀπ' τ' σάγια ἰε'αμι νά λιθοῦν τὰ μάγια. Μῶ τε' ἀπᾶγκισαξ ἀρχινᾶ μᾶ δρουχῆ καραξινᾶ. Ἄζαφῆκ, δλέπου ἰσ'ᾶ πέρα -- ἦνταν, δλέπξ ἀκόμα μέρα -- ἔγιτ'σ'εινου τού μᾶβρου μλάρ πῶθρα μί τού σ'νι διμένου. Μί τ' ἀφτέλιαντ καρουμένα -- γνῶρξι μί γιά, τὸ καημένου ἦρχουντου ἰσ'ᾶ εἰ μένα. Δόγαζοῦμ του, λόγιαζῆμι Τσ' ἔβριχι ἔβριχι ὄβλουνεῖνα τσ'ι τού μλάρ βᾶδζι οἱ μένα. Ὅσου ἦρχουντου πρῶξ κουντάμ ὄστου τε' ἦλλαξι τού χῶρμαντ τσ'ι ἔν ἔφταξι στοῦ ντάμ ἦνταν μᾶβρου μῶ τού στέμαντ ἔν τού στόμα τ' Καστανέλιμ. Βλέπου, μῶ ἦνταν τού μλαρέλιμ...

Εἶδιξ κηπάρι τί μί πῆχαν διαβῶλ τραχανουπιζνέριξ ! Ἐμ θιουνήστικου μ' ἀφῆχαν ἔμ μί λυῶσαν τέσειξξ μῆριξ γύρζι-γύρζι στοῦ πούδᾶρ τσ'ι γυρέδουνταξ τού μλάρ. Μί τού φούμου, λέγι, τούν βᾶψαν τὰ μισάνηχτα τσ'ι μί κᾶψαν' τε' ἔν τούν γνῶρσα μαδρισμένου τούν Καστάνιμ τούν καημένου. Νᾶχι τὴν γειάντ, κηπάρι οὐ θείοξ πῶθ ἔβριξι τσ'ι μπγᾶδισαίντου τού μλάρ τσ'ι ἔμιδᾶρισίντου.

ΤΙΝΙΣ

ΑΣ ΔΟΚΙΜΑΣΟΥΝ

Μετὰ τὴν ἀναγνώριξιν τῆξ δημο-κρατίας ὑπὸ τῶν Λαϊκῶν, ἐδήλω-σεν ὁ κ. Ὁθωναῖοξ, ἡ ὑπαρξιξ τού Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου παρέλκει καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ Ἐπιτροπῆ τού Σ. Σ. καταθέτει τὴν ἐντολήν. Ἡ δήλωσιξ αὐτῆ τού Ὁθωναίου πανηγυρίζεται ὑπὸ τού τύπου ὡξ ὀριστικὴ διάλυσιξ τού Σ. Συνδέ-σμου. Διὰ νά ἀντιληφθοῦν πόσον πλανῶνται οἱ πολιτικοὶ πιστεύον-τεξ πράγματι τὸ τοιοῦτον δὲν ἔ-χουν παρὰ νά δοκιμάσουν νά με-ταβάλλουν ἔστω καὶ ἐλαφρῶξ τὴν σύστασι, τού Στρατεύματος. Ἄξ ἐπιχειρήσουν ἄ. χ. νά πάρουν τὸ αὐτοκίνητον τού κ. Ὁθωναίου καὶ ὅταν τοὺξ βρῖσει νά τὸν στείλουν σπῆτι του. Τότε θά ἰδοῦν ἄν ὑπάρ-χει ἢ ὄχι Στρατιωτικὸξ Σύνδεσμοξ.

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

Ὁ χαοαπηξ. -- Ἐγὼ κλέφτηξ στὴ ζυγαριά ! Παρακαλῶ κύριε νά ζυγιάζετε τὰ λόγια σας.

Ὁ πελάτηξ. -- Καὶ νά τὰ ζυγι-ζῶ δὲν θά σέ κλέψω ποτε στὸ ζῦγι.

Ὁ ψηφοφόροξ. -- Μί πέστε μου τίξ ἰδέεξ οαξ, τὸ πρόγραμμά οαξ.

Ὁ ὑποψῆφιοξ. -- Μιὶ ἰδέα ἔχω. Νά βγῶ βουλευτήξ. Καὶ τὸ πρό-γραμμά μου εἶνε σαφέξ : Νά γίνω ὑπουργόξ.

Στὸν περίπτου : -- Μαμάκα ! Δῆτε αὐτόξ ὁ σκύ-λοξ πῶξ μου δείχνει τὴ γλώσσα οα του ! Μὲ πῆρε φαίνεται γιά για-τρό.

(Ὁ τοιγκούνηξ ναυαγόξ καθ' ἔ-αυτόν ἐνῶ κολυμβᾶ νά σωθεῖ).

Καὶ νά συλλογίζουμαι πῶξ πρὶν μῶθ στὸ βαπόρι. Ἐόδεψα 3 δραχμέξ γιά νά κάνω μπάνιο !

Μεταξὺ μπεκρηῶδν. -- Σῆμερα τὸ πρῶι μου πονοῦ-σε τὸ κεφάλι μου ἀπὸ τὸ ψεσινὸ πιότη.

Ἐμένα μου πονοῦσε μόνον ἡ ράχη μου. Αὐτῆ ἡ γυναῖκα μου δὲ χωρατεύει ὅταν γυρίζω μεθυσμένοξ σπῆτι.

ΠΟΔ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ (Σχολεῖον Πετεινοῦ) ΔΟΥΝΑΙ ΚΑΙ ΛΑΒΕΙΝ

Ἐπὶ τέλουξ κί' ἐκεὶ πέρα ἄν σοῦ ρθει καὶ βολικᾶ κ' ἡ ἀνάγκη τ' ἀπαιτεῖ, θάλε χέρι στὸ κρεντι κί' ἄβα μᾶρα καὶ κακά βούττα, δούττα δσα κί' δσα, κί' ἄν σέ πιάσσουνε σᾶ δλάκκα καὶ πούν καὶ τὸ γιὰτι, πῆξ πῶξ εἶνε γιά τ' ἀντι καὶ θά κλέψειξ κί' ἄλλα τόσα. Βούττα ὅ,τι θά σοῦ τύχη, πρὸξ συμφέρον ἦθικόν, -- γιὰτι ἦθικόν θά πεῖ κάτι τι χωριξ ντροπῆ -- τέλος σκάσε καὶ τὸ νοῖκι κατὰ τὸ ἑλληνικόν ! Καὶ ὅταν σέ ξεχάζουνε οἱ φίλοι συμπολιταί, καὶ γιά θουεῖξ φρεσκότερεξ καθέναξ ἀσχολεῖτα', καὶ δὲν μᾶει γιά σέ κνεῖξ, βαφτίζεσαι ἔμμεγνηξ, καὶ φτάνειξ στὴν Πρωτεύουσα μῆ δόξα καὶ πικάτα -- πῶχει τὴν πρώτην κλεφτουργιά καὶ τὰ καπετανάτα.

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΜΕΤΑ... ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Τοῦ φίλου καὶ γνωστοῦ καθηγη-τοῦ τῆξ Γαλλικῆξ κ. Ἀχιλλέωξ Γιαλάνδελι ἔμπνευθόντεξ ἀπὸ ἱηξ Ὁκτωβρίου εἰς τὴν πλαιάν του τέχνην οἱ Λέσβιοι δὲν θά εἶνε ὑ-ποχρεωμένοι νά μχνθάνουν τὴν Γαλλικὴν ἄνευ διδασκάλου ἀλλὰ μετὰ διδασκάλου καὶ μάλιστα βαρο-βάτου.

ΙΝΣΤΑΝΤΑΝΕ
Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΣΚΟΤΩΜΟΥ

«Η σκηνή εις τὸν σταθμὸν τῶν αὐτοκινήτων τοῦ χωριοῦ. Εἶνε ἡ ὥρα πού φεύγουν τὰ αὐτοκίνητα γεμάτα κληρωτοὺς τοῦ 1932. Ὁ δρόμος καὶ τὰ σοκάκια ἕνα γύρο εἶνε πλημμυρισμένα ἀπὸ κόσμον λογιῆς λογιῆς. Πλεονάζουν οἱ γυναῖκοι γρηῆς, μισότριβες καὶ κοπελλιές. Οἱ γρηῆς κλαῖνε. Ἀπὸ τὶς νιές ἄλλες βουρκώνουν καὶ ἄλλες ἀλέθουν βουβά τὸν πόνον τους στὰ δόντια τους». Εἶνε οἱ ἀγαπητικὲς πού δὲν μποροῦν νὰ ἐκδηλώσουν τὴ λύπη τοῦ χωρισμοῦ.

«Κλαίγω κρυφὰ γιατί κανεὶς δὲ θέλω νὰ το μάθει πὼς ἔχω τέτοια βάσανα τέτοια μεγάλα πάθη».

Οἱ σωφὲρ κάνουν τοὺς τελευταίους χειρισμοὺς γιὰ νὰ τοποθετήσουν τὶς ἀποσκευές τῶν ἀπαιτητικῶν νεοσυλλέκτων. «Δὲν εἶνε εὐκόλες δουλιές, μουντουρίζει ὁ Χαράλαμπος, μὲ τὸ σουβλερὸ εἰραινικὸ τοῦ ὄψους. Ὁ ἕνας θέλει τὸν τρουβὰ τοῦ ἀπὸ πάνω γιὰ νὰ μὴν τριφτεῖ ὁ τραχανᾶς ὁ ἄλλος δὲν του θέλει τὸ δικό του ἀπὸ κάτω γιὰ νὰ μὴ ζουληχτοῦν τὰ οὐκά θαρρεῖς πὼς πᾶνε νὰ παντρευτοῦν καὶ παίρνουν τόσα προικιά μαζί τους».

Ἐπὶ τέλους, ὅταν τὰ πάντα ἦσαν ἔτοιμα καὶ ὁ ἀξύριστος Χαράλαμπος ἠγωνίζετο νὰ τρυπώσει σὰν ποντικὸς στὴ θέση τοῦ ἀπὸ τὸ τζάμι τοῦ κατάφορτου αὐτοκινήτου καὶ ἐνῶ ὄλοι καὶ μέσα κι' ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο κρατοῦσαν τὴ μιλιὰ τους, γιὰ νὰ μὴν ξεσπάσουν σὲ λυγμοὺς ἕνας γέρω ἔφεδρος πού παραστεκότανε φώναξε: «Τὶ κάνετε ἔτσι μωρέ! Μὴ φοβοῦστε καὶ δὲν ἔχει πιά πόλεμον. Τοὺς τελειώσαμε ὄλους ἑμεῖς.»

Ἐνας ἄλλος τότε, ἀπὸ πῶς πέρα συμπλήρωσε. Κλαῖνε γιατί θὰ τρῶνε τρεῖς φορές τὴ μέρα ἐνῶ ἑμεῖς ἐδῶ δὲν τρῶμε μῆδε παραμέρα.

Ὅλοι γελάσανε. Καὶ τὴ στιγμή πού ξεκινούσε τὸ ἀμάξι ἕνα λεβεντόπαιδο πέταξε πίσω στοὺς νεοσύλλεκτους τὴν παραγγελιὰ: Βάλτε τὰ δυνατὰ σας νὰ μάθετε γρήγορα τὸ ντουφέκι γιατί θὰ χρειαστεῖ νὰ τὴν ξέρουμε τὴν τέχνη τοῦ σκοτωμοῦ σὰν ἔρτει ἡ μεγάλη ὥρα.

Ἔτσι φύγανε οἱ νεοσύλλεκτοι τοῦ τριανταδύο ἀπὸ τὴ Βρισᾶ.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ
ΜΟΝΟ ΜΕ ΝΤΟΥΜΠΛΙΔΙΑ ΠΕΦΤΕΙ...

Ὁ Σπακουρῆς πέφτει μόνο με ντουμπλιδιά.

Ὁ Σπακουρῆς εἶνε ἕνας ὑφασματοπώλης τοῦ Πολιχνίτου πού ἀγαποῦσε ἄλλοτε τὸ κυνήγι μὲ πάθος. Τώρα ὅμως εἶνε καμμιά δεκαριά χρόνια πού δὲν πιάνει τουφέκι στὸ χέρι του καὶ μῆτε τῶχει σκοπὸ. Γιατὶ ἔπαθε. Εἶχε κατεβεῖ γιὰ ὀρτύκια στὸ Λειβαδί τῆς Βρισᾶς μὲ σύντροφο τὸν ξακουσμένο κυνηγὸ Γ. Δεληγιάννη, πατέρα τοῦ ἄλλοτε ὑποψηφίου Βουλευτοῦ κ. Σεβα-

Ὁ συμπαθέστατος πρόεδρος τῶν ἀρτοποιῶν κ. Π. Κοπτερός, ὁ ὁποῖος ξεσπάθωσε κατὰ τοῦ κ. Πατάκα διὰ νὰ μὴν πατακιάνουν οἱ ψωμάδες. [Σκίτσο Γ. Κακαδέλλη]

στοῦ. Σὲ λίγο ἡ παρέα μεγάλωσε, γιὰ νὰ ὑπάρχουν καὶ μάρτυρες τοῦ ἀνεκδότου ἀψευδεῖς οἱ κ. κ. Ἀπόστολος Πετράς, Πάνος Καραμίνος καὶ ὁ Στρατῆς Ψάνης ἢ Στ' Ἰλάρ. Ἐξαφνα, μόλις κέντρωεν ὁ ἥλιος πετάχνηται τὸ πρῶτο ὀρθύκι, μὲ κατεύθυνση πρὸς τὸν Σπακουρῆν. Ὁ Δεληγιάννης δίχως χασομέρι ρίχνει τὴν πρώτη τουφεκία καὶ πετυχαίνει τὸ Σπακουρῆ στὸ δεξιὸ γλουτό. Ὁ Σπακουρῆς γυρίζοντας νὰ δεῖ ποιὸς τόνε χτύπησε ἀποδέχεται καὶ τὴ δεύτερη στὸ δεξιὸ μάγουλο, καὶ πάρτον κάτω.

Τότε τὸ Στ' Ἰλάρ ἐφώνησε: Τέλος πάντων ὁ κύρ Γιώργης εἶνε πολὺ καλὸς κυνηγός. Μιὰ στὸν κῶλο καὶ μιὰ στὸ κεφάλι. Μὰ καὶ ὁ Σπακουρῆς γερὸ κυνήγι. Μόνο με ντουμπλιδιά πέφτει.

ΝΕΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ἀπὸ τὸ διάβασμα τῶν ἐνδεικτικῶν μαθίνει κανεὶς πολὺ ἐνδιαφέρουσες εἰδήσεις. Διὰ τοῦ ἐγχαλωρίου τύπου λ, χ, δ κ. Κώστας Α. Γούτος μᾶς πληροφορεῖ ἐπιμόνως ἐπὶ σειρὰν ἡμερῶν τώρα διὰ ὁ συμπαθὲς διευθυντῆς τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης κ. Δεσύλλας πρόκειται νὰ ἀναχωρήσει καὶ δι' αὐτὸ ἡ ἐν τῇ ὁδῷ Ἀλκαίου (καὶ δὴ ἐν Ἀρχοντομαχαλαῖ) οἰκία του ἐνοικιάζεται ἂν δὲν ὑπῆρχε τὸ φιλολογικὸν αὐτὸ ἐνδεικτικῶν πῶς θὰ ἐπληροφοροῦμεθα τὰ τῆς προσεχοῦς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Δεσύλλας;

ΑΥΤΟ ΕΛΕΙΠΕ!

Ὁ κ. Τσαλδάρης, ἐρωτηθεὶς ἐν σχέσει μὲ τὸν ἐορτασμὸν τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Δημοκρατίας, ἐκηρύχθη ρητῶς κατὰ παντὸς πανηγυρισμοῦ. Ἦτο φυσικόν! Φιντσῆθη τὴν θέσιν τοῦ κ. Τσαλδάρη, παρισταμέιου ἀναγκαστικῶς εἰς ἕνα πανηγύρι, καὶ δεχομένου συγχαρητήρια, καθ' ἣν στιγμήν θὰ εἶχε τὴν διάθεσιν νὰ κλαύσει.

ΚΑΛΗΝ ΟΡΕΞΗ

Ἀντιγράφομεν ἀπὸ τὸν «Ἐλευθ. Λόγον».

«Ἐρρίφθη ἡ ἰδέα ὅπως παρατεθεῖτὴν προεσχῆ Κυριακὴν πρὸς ἐορτασμὸν τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Δημοκρατίας, συμπίσειον εἰς τὸ ὁποῖον θὰ παρακαθήσουν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων καὶ οἱ Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταί.

Ἀληθινά, δὲν ὑπῆρχε καλλίτερος τρόπος νὰ ἐορτασθῆι τὸ γεγονός τῆς ἀναγνωρίσεως, ἀπὸ ἕνα φαγοπῶπι, ὅπου οἱ Βουλευταὶ καὶ οἱ Γερουσιασταί, ἠνωμένοι καὶ ἀγκαλιασμένοι, χωρὶς ἔχθραν καὶ δίχως πάθος θὰ στογγυλοκαθίσουν γύρω ἀπὸ ἕνα πλούσιο τραπέζι, πού μόνο τὰ ὀρεκτικὰ καὶ τὰ πιοτὰ του θὰ κοστίσουν ἑκατομμύρια—ἑκατομμύρια πού τὰ πληρώνει ὁ πειναλέος Λαός.

Τὶ κοῖμα νὰ μὴν ἀναφέρει τὸ ἀνακοινωθὲν τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς ἰδέας, τοῦ Συμποσίου! Θὰ ἤξιζε νὰ μνημονεῦται ἀπὸ τοῦς Ἕλληνας εἰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΤΑΜΑΚΙΑΡΛΙΚΙ

Τόσον ὁ κ. Βενιζέλος ἔσον καὶ ὁ κ. Τσαλδάρης, μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν τελευταίων ἐκλογῶν, ἐκηρύχθησαν ἀνεπιφυλάκτως ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ, ἐπειδὴ, ὡς λέγουν, δι' αὐτοῦ καὶ μόνον θὰ ἐξασφαλισθῆι ἡ ἀνάδειξις ἰσχυρᾶς Κυβερνήσεως.

Ὅταν εἰ ἀρχηγὸι τῶν κομμάτων ὁμιλοῦν περὶ διωσῆμου κυβερνήσεως ἐννοοῦν κυβερνήσιν ἢ ὁποῖα λόγῳ τῆς μεγάλης πλειοψηφίας πού διαθέτει εἰς τὴν Βουλὴν, ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐξ ὀλοκλήρου τὸν ὀημόσιον θησαυρόν, καὶ δὲν εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ μοιράζεται τὰ λάφυρα τῆς ἐξουσίας μὲ ἄλλα κόμματα διὰ νὰ ἔχει τὴν ὑποστή-

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΠΕΤΕΙΝΟΣ

Ὅταν δὲν πέφτουν ὀρτύκια εἰς τὰ Βατερὰ εἰ παρεπιδημοῦντες κυνηγοὶ εὐρίσκουν τρόπον νὰ περνοῦν εὐχάριστῃ τὴν ὥραν των. Ὄτω προχθὲς ὁ κ. Παναγ. Βασιλείου ἔσχε τὴν ἐμπνευσιν νὰ προκηρύξῃ ἀγῶνας σκοποβολῆς ἐν μέσῳ πλάζ μὲ στόχον καὶ ἐπαθλὸν ἕνα δυσκαθίτικον πετεινόν, ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν Βατερειανῶν καὶ τοῦ ὄψαιου ἐμφύχου φορτίου τῶν δύο θαλαμηγῶν τοῦ κ. Χάρν Ζιρώ. Εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἔλαβον μέρος οἱ κάτωθι κυνηγοὶ: Δημ. Ζουρέλης μὲ τουφέκι μάρκας Λέυδ Νισὸρ ἀξίας 70 λιρῶν τότε! Δημ. Παπαπέτρος μὲ μάρκαν Πιπερίου λιρῶν 15 πρὸ εἰκοσαετίας. Γεώργιος Ἰατρέλης μάρκας ἐπίσημ. Πιπερίου λιρῶν 6 πρὸ πενταετίας. Γεώρ. Μήλας μάρκας «Βερνεάγαρον» λιρῶν 22. Θεόδ. Βουλιουρῆς μὲ δίκωνον μάρκας Ἀγγίλου Στεφάνου (ἰδανικόν) καὶ πιστόλαν δωδεκάσφιρον μάρκας Μοσχοῦ. Γεώργιος Βασιλείου μὲ μάρκαν «Πιπέριον» κληρονομίαν ζωταντῆν τοῦ πρωτοτόκου ἀδελφοῦ. Ἐδύστρ. Καραῖσκος μὲ τὴν τσικμισερῆν του πιστόλαν τοῦ ἀγῶνος, κληρονομίαν τῶν ἐνδόξων προγόνων. Παναγ. Βασιλείου μὲ Γκρίνερ, 69 λιρῶν μὲ γουλι, γῶρθ ἀτσάλι, εἰδικῆς κατασκευῆς, μὲ τὴν μίαν κἀνην σιλεντερικὴν καὶ τὴν τέτραν ἔξτρα φούλ τσῆκ, θήλην δὲ τσόχας μπιλιάρδου. Κι τέλος ὁ κ. Ζαχαρίας Ἀλατζᾶ μὲ τουφέκιον μάρκας ἀγνώστου, Βαλγικῆς ἐθνικότητος καὶ ἀξίας λιρῶν 10 μὲ τὴν μὴν σταθεροποίησεως.

Πρῶτος ἐπιυρδόβησεν ὁ ἀρχαιότερος κ. Δημ. Ζουρέλης ἐξ ἀποστάσεως 92 βημάτων. Ὁ πετεινός, ἀκούσας τὸν κρότον ἀνεπήδησε δις ἐπὶ τόπου. Δεύτερος ἔρριψεν ὁ κ. Μήλας, ὁ δὲ πετεινός ἀντέταξε περιφρόνησιν διὰ μιᾶς διχρώμου κουτσουλιᾶς. Τρίτος ἔρριψεν ὁ ἀθλοθέτης κ. Παναγ. Βασιλείου τῶν θεατῶν κρατούτων τὴν ἀναπνοῆν των. Ὁ πετεινός ἀναγνωρίσας τὴν μάρκαν τοῦ ὄψαιου «Γκρίνερ» καὶ ἀναβλέψας πρὸς τὸν ἐπὶ τραπέζης κυνηγόν, τὸν ἐπατίμησε φωνήσας τρεῖς ὁ δὲ Παναγιωτάκης εἰσελθὼν εἰς τὸ καφενεῖον ἐκλαυσε πικρῶς. Ἀκολούθως ἐπιυρδόβησεν ὁ κ. Γ. Ἰατρέλης, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ πετεινός ἀνεσήκωσε τοὺς ὦμους μὲ περιφρόνησιν, ὁ κ. Θεόδ. Βουλιουρῆς ὁπότε ὁ πετεινός ἔκνε τὸ φιλό του, ὁ κ. Παπαπέτρος,—χωρὶς νὰ τὸν πάρει χαμπάρι ὁ πετεινός, καὶ τελευταῖος ὁ κ. Ζαχαρίας Ἀλατζᾶ ὑπὸ τὰ εἰρωνικὰ μειδιάματα τῶν προκυροβολησάντων. Παραδόξως ὅμως ὁ πετεινός ἔμεινεν ἄπνους, ἵνα πληρωθῆι τὸ ρηθὲν: «ὁ θέλων γενέσθαι πρῶτος ἔστω πάντων ἔσχατος». Καὶ ὁ ἔωρακὸς φαγὼν μκοῦτι μεμαρτύρηκεν καὶ ἀληθινῇ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

ριζίν των. Ἡ δὲ ἄλλοτε σκέψις τῶν κομμάτων μὲ ἄλλα λόγια εἶνε αὐτή: Ἡ ὄλα δικὰ μας ἡ τίποτα.